ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze jako soud odvolací projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11. června 2026 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renaty Humpové a soudců Mgr. Daniely Dubné a JUDr. Mgr. Mgr. Lenky Haštabové, Ph.D. odvolání **obžalovaného a) M[redacted] D[redacted]**, narozeného [redacted] v [redacted] a **b) státního zástupce** podaného v neprospěch **obžalovaného V[redacted]** narozeného [redacted] v [redacted], proti rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 30. března 2026, číslo jednací 2 T 103/2025-864, a rozhodl

takto

I./

Podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu se napadený rozsudek **částečně ruší, a to ve výroku o trestu u obžalovaného V[redacted] D[redacted]**

Podle § 259 odstavec 3 trestního řádu **se znovu rozhoduje** tak, že při nezměněném výroku o vině v bodě I. přečinem vydírání podle § 175 odstavec 1trestního zákoníku, v bodě II. / 1), 2) zločinem vydírání podle § 175 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku, přečinem hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, v bodě III. přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku, přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno h) trestního zákoníku, přečinem vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku,

obžalovaný

V[redacted] D[redacted] narozený [redacted] v [redacted] trvale bytem [redacted] adres pro účely doručování: [redacted] t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [redacted], okres [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

se odsuzuje

za shora uvedené trestné činy v bodech I., II., III. a sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno g) trestního zákoníku, za nějž byl odsouzen rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2022, spisová značka 2 T 116/2022, který nabyl právní moci dne 2. 11. 2022,

podle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 48 (čtyřicetiosmi) měsíců.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se zároveň ruší výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2022, spisová značka 2 T 116/2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

II./

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), e), odstavec 2 trestního řádu se napadený rozsudek **částečně ruší, a to ve výroku o vině přečinem vydírání podle § 175 odstavec 1 trestního zákoníku v bodě IV., ve výroku o trestu u obžalovaného M[redacted] I[redacted].**

Podle § 259 odstavec 3 trestního řádu se při nezměněném výroku o vině zločinem vydírání podle § 175 odstavec 1, 2 písmeno b) trestního zákoníku a přečinem hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku v bodě II./2 **znovu rozhoduje tak**, že

obžalovaný

M[redacted] D[redacted], narozený [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted] t.č. [redacted]

odsuzuje

za shora uvedené trestné činy v bodě II/2 a sbíhající se přečiny křivého obvinění podle § 345 odstavec 1 trestního zákoníku, za nějž byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kladně 6.4.2023, spisová značka 2 T 155/2022 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2023, spisová značka 13 To 161/2023, který nabyl právní moci dne 19. 9. 2023 a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno g) trestního zákoníku, za nějž byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 25. 4. 2024, spisová značka 15 T 56/2023, který nabyl právní moci dne 27. 6. 2024

podle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odstavec 2 trestního zákoníku se zároveň ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 6. 4. 2023, spisová značka 2 T 155/2022 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2023, spisová značka 13 To 161/2023, rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 25. 4. 2024, spisová značka 15 T 56/2023, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá

III./

Podle § 259 odstavec 1 trestního řádu **se zrušená část výroku o vině v bodě IV. týkající se obžalovaného M[redacted] D[redacted] vrací soud prvého stupně k novému projednání a rozhodnutí.**

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný M[redacted] D[redacted] uznán vinným v bodě II./2) zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a přečinem hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jichž se dopustil podle skutkových zjištění prvého soudu tím, že spolu s obžalovaným V[redacted] D[redacted] a společně s odděleně stíhanými obžalovanými R[redacted] H[redacted] P[redacted] D[redacted] a P[redacted] P[redacted] v období nejméně od konce srpna roku 2022 do 3. 10. 2022 v ubytovacích prostorách oddílu [redacted] ve Věznici [redacted] obžalovaný D[redacted] na tomto oddíle jen do 20. 9. 2022, v úmyslu vymoci si na spoluodsouzeném O[redacted] K[redacted] ročník [redacted] aby jim jako tzv. prvotrest sloužil, aby obžalovaným dával snídaně, pral oblečení, umýval nádobí, vařil vodu na čaj a kávu, aby rozdělal oheň, kdy musel použít svoje vězeňské oblečení a následně dělal topinky v ešusu a ohříval paštiky, dále aby uklízel kulturní místnost, záchody a když toto poškozený O[redacted] K[redacted] odmítl, nebo některou z uvedených činnosti provedl nedostatečně, byl ze strany obžalovaných fyzicky napadán fackami, kdy ho obžalovaní fackovali společně nebo jednotlivě a dále byl poškozený ze strany obžalovaného V[redacted] D[redacted] fyzicky napaden dřevěnou násadou do oblasti zad, když požadované nevykonal tak, jak tento požadoval, a dále při uvedeném jednání poškozenému slovně vyhrožovali, že pokud nebude fungovat tak, jak obžalovaní požadovali, bude jejich jednání pokračovat a bude se mít na oddíle špatně, a dále obžalovaní P[redacted] H[redacted] D[redacted] a v některých případech i obžalovaný D[redacted] poškozeného při uvedeném jednání poškozeného psychicky týrali a uráželi hanlivými rasistickými slovy "bílá mrdko, Vaše matky jsou kurvy, české mrdky, vy bílí nám musíte sloužit", a dále musel poškozený dle požadavků obžalovaného F[redacted] P[redacted] na své jméno ve třech případech provést sociální nákup, kdy jeden nákup byl ve výši cca 400 Kč, a po vyzvednutí nákupů tyto ve dvou případech musel odevzdat obžalovanému P[redacted], třetí nákup již nevyzvedl z důvodu, že byl z oddílu dne 3. 10. 2022 přestěhován, a dále přesně nezjištěného dne od 20. 9. 2022 obžalovaný M[redacted] D[redacted] na celovém oddělení přes okno hlasitě křičel a slovně napadal poškozeného O[redacted] K[redacted] slovy, aby držel hubu, jinak to nepřežije a když přijde na jakýkoliv oddíl, tak bude fasovat, kdy tímto jednáním v poškozeném O[redacted] K[redacted] vzbudil důvodnou obavu o jeho život a zdraví, v bodě IV. potom přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se dopustil dle skutkových zjištění prvého soudu tím, že společně s odděleně stíhaným P[redacted] P[redacted] v období od konce měsíce srpna roku 2022 do 3. 10. 2022, obžalovaný D[redacted] jen do 20. 9. 2022, kdy byl přemístěn, v ubytovacích prostorách oddílu [redacted] ve Věznici [redacted] v úmyslu vymoci si na spoluodsouzeném O[redacted] K[redacted] ročník [redacted] zaslání finanční hotovosti, tomuto sdělili, že pošle finanční hotovost na číslo účtu [redacted] (majitel účtu F[redacted] D[redacted]) a když toto poškozený odmítl, obžalovaný M[redacted] D[redacted] dal poškozenému facku a obžalovaný P[redacted] P[redacted] poškozenému sdělil, že pokud chce mít na oddíle klid, tak peníze pošle, kdy poškozený kontaktoval svoji matku, kterou požádal, aby na uvedené číslo účtu, které mu předal obžalovaný M[redacted] D[redacted] zaslala částku ve výši 2 000 Kč, kdy tuto částku dne 13. 9. 2022 matka poškozeného zaslala, a následně za týden opět obžalovaný M[redacted] D[redacted] požadoval po poškozeném zaslání finanční částky ve výši 1 500 Kč, kdy poškozený ze strachu znovu kontaktoval svoji matku, aby znovu zaslala finanční částku ve výši 1 500 Kč na výše uvedené číslo účtu, a dále P[redacted] P[redacted] následující týden taktéž požadoval po poškozeném O[redacted] K[redacted] zaslání finanční částky ve výši 1 500 Kč, kdy poškozený ze strachu znovu kontaktoval svoji matku, aby opět zaslala finanční částku ve výši 1 500 Kč na výše uvedené číslo účtu, když O[redacted] K[redacted] měl z obžalovaných strach v důsledku předchozí negativní zkušenosti s obžalovanými. Za shora uvedené trestné činy a sbíhající se přečiny křivého obvinění podle § 345

odst. 1 tr. zák., za nějž byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kladně 6. 4. 2023, sp. zn. 2 T 155/2022 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 19.9.2023, sp. zn 13 To 161/2023, který nabyl právní moci dne 19. 9. 2023 a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle

2. § 337 odst. 1 písm. g) tr. zák., za nějž byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Příbrami 25. 4. 2024, sp. zn. 15 T 56/2023, který nabyl právní moci dne 27.6.2024 mu byl podle § 175 odst. 2 tr. zák. za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 40 měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zák. byl pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 43 odst. 2 tr. zák. byl zároveň zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně 6. 4. 2023, sp. zn. 2 T 155/2022 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2023, sp. zn 13 To 161/2023, rozsudku Okresního soudu v Příbrami 25. 4. 2024, sp. zn. 15 T 56/2023, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu. Zároveň byl obžalovaný M[redacted] D[redacted] podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Příbrami ze dne 21. 10. 2024 sp. zn. 2 Zt 12/2022, pro skutek spočívající v tom, že ačkoliv si byl vědom skutečnosti, že porušuje regulovaný a kontrolovaný režim ve věznici P[redacted], daný ustanovením § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu tresu odnětí svobody, platném znění, když odsouzeným je v rámci výkonu trestu odnětí svobody zakázáno přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob nebo k útěku, nebo povahou mohly narušovat pořádek, v přesně nezjištěného dne v měsíci září roku 2022 na kulturní místnosti na oddílu[redacted] v úmyslu vymoci si na spoluodsouzeném O[redacted] K[redacted], ročník [redacted] ukrytí mobilního telefonu při probíhající kontrole, poškozenému řekl, aby si malý telefon přesně nezjištěné značky, které mu předal, strčil do zadku a když telefon bude u něho nalezen, bude to jeho problém, kdy toto poškozený odmítl, načež od obžalovaného D[redacted] dostal facku a jelikož měl poškozený strach, aby nebyl následně fyzicky napaden, požadované vykonal, čímž měl spáchat přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že v žalobním návrhu označený skutek spáchal obžalovaný.

3. Obžalovaný V[redacted] D[redacted] byl uznán vinným v bodě I. přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, v bodě II. / 1), 2) zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a přečinem hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, v bodě III. přečiny nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. h) trestního zákoníku a vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se dle skutkových zjištění prvého soudu dopustil způsobem popsaným ve výroku rozsudku prvého soudu. Za shora uvedené přečiny a sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zák., za nějž byl odsouzen rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2022, sp. zn. 2 T 116/2022, který nabyl právní moci dne 2.11.2022 mu byl podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zároveň zrušen výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2022, sp. zn. 2 T 116/2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

4. Proti rozsudku podal včasné odvolání obžalovaný D[redacted], a to do výroku o vině i trestu prostřednictvím obhájce, když se necítí být vinen, považuje rozsudek za nesprávný, neboť skutkový stav dovozený soudem I. stupně nemá relevantní oporu v provedeném dokazování. Obžalovaný sděluje, že se skutkovým stavem, tak jak byl zjištěn před soudem I. stupně, zásadně nesouhlasí. Dle obžalovaného se výpovědi obžalovaných v podstatných ohledech shodují

a drobné rozpory v jejich výpovědích obžalovaných samy o sobě nemohou vést k naplnění skutkové podstaty trestného činu. Naopak poškozený C[redacted] K[redacted] uváděl vzájemně si odporující informace a své rozpory ve výpovědích není schopen vysvětlit. Zohlednění výpovědi T[redacted] H[redacted] nemá ve vztahu k obžalovanému žádnou relevanci, neboť tento uvedl, že s obžalovaným nepřišel skoro do styku a že neviděl, že by se obžalovaný vůči poškozenému choval špatně. Soud I. stupně považuje poškozeného za věrohodného, když při hlavním líčení v rámci své výpovědi vyvinil obžalovaného z jednání, pro které byl obžalovaný následně soudem I. stupně v rámci předmětného rozsudku obžaloby částečně zproštěn. V bodě II. / 2) výroku rozsudku nebylo prokázáno, že by se poškozenému dostávalo ze strany obžalovaného nějakého příkoří či nedobrého zacházení, když ve výroku rozsudku prvý soud neuvedl, čeho se měl přesně obžalovaný dopustit. Jsou popsána příkoří a nedobrá zacházení, kterých že se mělo dostávat poškozenému ze strany více obžalovaných (M[redacted] D[redacted], V[redacted] D[redacted], R[redacted] H[redacted], I[redacted] D[redacted], P[redacted] P[redacted]). Problémové chování obžalovaného ve vztahu k poškozenému nebylo zaznamenáno ani pracovníky Věznice P[redacted]. Svědek S[redacted] obžalovaného hodnotil jako bezproblémového slušně se chovajícího. Obžalovaný poskytoval poškozenému tabák a kávu. Pokud jde o veřejné hanobení některé rasy, tak hrubší slovní projevy nejsou ve vězeňském prostředí ničím neobvyklým, je to projev komunikace. V bodě IV. výroku rozsudku má dle prvého soudu usvědčovat obžalovaného výpověď poškozeného, nicméně poukazuje na části výpovědi poškozeného z přípravného řízení, kde poškozený 2x, uvedl, že po něm obžalovaný žádné finanční prostředky nežádal a nevyvíjel žádný nátlak v souvislosti s penězi, když v hlavním líčení tvrdil, že po něm obžalovaný finanční prostředky chtěl, rozpor, nebyl schopen nijak vysvětlit. Obžalovaný měl ve výkonu trestu dostatečné materiální zabezpečení, poukazuje na svědeckou výpověď C[redacted] D[redacted] potvrzující, že obžalovanému se žádné finanční prostředky neposílaly a ani je po nikom nežádal. Nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti, a proto je nutno v pochybnostech uplatnit „in dubio pro reo", tedy v pochybnostech ve prospěch obžalovaného. Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výrocích II. / 2) a IV. ve vztahu k obžalovanému zrušil a rozhodl, že se obžalovaný v těchto bodech obžaloby zprošťuje.

5. Proti rozsudku bylo podáno odvolání státním zástupcem, a to v neprospěch obžalovaného V[redacted] D[redacted]. Odvolatel poukazuje na skutečnost, že obžalovaný D[redacted] se velmi závažné trestné činnosti spáchané více útoky dopustil v průběhu výkonu trestu odnětí svobody, naplnil zákonné znaky skutkové podstaty více trestných činů (celkem 6). Obžalovaný má 14 záznamů v rejstříku trestů a nekritický postoj k předmětnému protiprávnímu jednání. Obžalovaný svým dosavadním způsobem života a přístupem k plnění povinností ve výkonu trestu odnětí svobody prokazuje výrazné kriminální narušení, kdy uvedené jednoznačně nasvědčuje omezeným možnostem jeho nápravy. Obžalovaný tak pro společnost představuje výraznou a skutečnou hrozbu. Při ukládání trestu by měl být kladen důraz na účinnou ochranu společnosti, což je možné zajistit jen citelnějším trestem odnětí svobody. Obžalovaný je ohrožen trestní sazbou od 2 do 8 let. Trest byl uložen při samé dolní hranici trestní sazby, což je zcela nedostačující. Trest byl uložen jako souhrnný k nepodmíněnému trestu odnětí svobody uloženému Městským soudem v Brně pod sp. zn. 2 T 116/2022 ve výměře 3 měsíce nepodmíněně. Pokud prvý soud poukazuje na delší dobu, která uplynula od spáchání trestných činů, tak s ohledem na rozsah předmětné trestné činnosti, což jde k tíži obžalovaných, uplynulá doba nic nezměnila na nebezpečnosti obžalovaného pro společnost. S ohledem na shora uvedené má za to, že prvý soud při rozhodování o trestu nedostatečně přihlédl k osobnosti obžalovaného, k míře jeho kriminálního narušení, k nebezpečí, které pro společnost nadále představuje, k rozsahu jeho trestné činnosti, a k tomu, že tuto páchal v rámci výkonu trestu odnětí svobody. Uložený trest považuje za nepřiměřeně mírný, a závěrem navrhl, aby odvolací soud u obžalovaného V[redacted] D[redacted], dle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. řádu zrušil napadený rozsudek Okresního soudu v Příbrami č.j.: 2 T 103/2025-864 ze dne 30. 3. 2026 ve výroku o trestu odnětí svobody a dle § 259 odst. 3 tr. řádu za splnění podmínek

uvedených v ustanovení § 259 odst. 4 tr. řádu sám uložil obžalovanému V[redacted] podle § 175 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku (k rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2022, sp. zn. 2 T 116/2022) souhrnný trest odnětí svobody v trvání 48 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

6. Z podnětu podaných odvolání krajský soud, jako soud II. stupně, podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Poté mohl především konstatovat ke skutku popsaném v bodě II./2, že v rámci formálně bezvadného hlavního líčení bylo v souladu s procesními předpisy provedeno vyčerpávající dokazování. Okresní soud provedené důkazy hodnotil v souladu se zásadami vyjádřenými v § 2 odst. 5, 6 tr. řádu a své rozhodnutí následně odůvodnil způsobem, které nevyvolává důvodné pochybnosti o správnosti skutkových ani právních závěrů. Okresní soud důkazy hodnotil podle vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i jejich souhrnu. Prvý soud se také srozumitelně vyjádřil k tomu, proč neprovedl obžalovaným navrhované důkazy, které i krajský soud považuje za nadbytečné. Okresní soud totiž není povinen provést veškeré navrhované důkazy, ale jen takové, které přispějí k řádnému objasnění věci a tomuto také okresní soud dostál.

7. Jakkoli se obžalovaný D[redacted] nehodlá s těmito skutkovými závěry okresního soudu ztotožnit, tak nezbývá než uvést, že v bodě II./2 měl okresní soud k dispozici dostatek důkazů pro uznání jeho viny. Aniž by proto krajský soud znovu opakoval všechny skutečnosti, na kterých okresní soud vystavěl závěr o vině obžalovaného, včetně použité právní kvalifikace skutku, postačí, když k tomuto odkáže na příslušnou pasáž odůvodnění napadeného rozhodnutí, konkrétně uvedenou pod body 18-26), neboť se s úvahami okresního soudu zcela ztotožnil. Z odůvodnění rozsudku je patrné, o které důkazy opřel svá skutková zjištění, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného, vysvětlil, čemu věří. Odvolací soud se přesvědčil o tom, že skutková zjištění okresního soudu jsou správná a úplná a v souladu s důkazy provedenými u hlavního líčení.

8. Okresní soud totiž důvodně vycházel zejména z výpovědi poškozeného K[redacted], svědka H[redacted]. Ostatně sám obžalovaný D[redacted] ani nezpochybňoval, že se na oddíle vařilo jídlo, někdo trhal oblečení, vařil, držel ešusy, a protože nejsou vařiče, tak museli pálit. Samotné jednání popsal poškozený, který popisoval fyzické násilí, každodenní šikanu, jaké úsluhy musel činit, jakými rasistickými nadávkami byl častován, jak byl fyzicky napadán ze strany odděleně stíhaných H[redacted] D[redacted] a P[redacted] a obžalovaného D[redacted] a D[redacted]. Popsal, že sice dostával od obž. D[redacted] kávu a tabák, ale nebylo to zadarmo, musel mu za to sloužit, tak, jak je uvedeno ve výroku v bodě II./2, že se obžalovaný D[redacted] přidával k ostatním. Pokud jde o spálené prostěradlo a oblečení, tak to dostal od VS ČR k náhradě. Svědek H[redacted], který byl rovněž šikanován a nucen k různým činnostem, potvrdil, že to, co se dělo jemu, se dělo i poškozenému K[redacted] a že ty rasistické nadávky tam probíhaly, svědek V[redacted] potvrdil, že poškozenému obžalovaní nadávali, že poškozený dělal koňování a běžně ohříval jídlo, svědek H[redacted] (příslušník VS ČR) potvrdil, že na oddíle se pálení a vaření řešilo opakovaně a oddíl [redacted] byl problémový, čímž byla vyvrácena nejen obhajoba obžalovaného D[redacted], ale i nepřesvědčivá svědecká výpověď G. D[redacted], jenž tvrdil, že se nevařilo a oheň se nedělal. V tomto směru jsou úvahy o vyvrácené obhajobě obžalovaného, které uvedl prvý soud v odůvodnění svého rozsudku, naprosto logické. Těžko si lze představit, že by si poškozený K[redacted] který byl tzv. prvotrestaný, měl v té době 1,5 měsíce do konce trestu, bezdůvodně zmáčkl tísňový hlásič a křivě obvinil spoluvězně, při vědomí jejich početní a fyzické převahy. Ohledně hodnocení obžalovaného D[redacted] ze strany sv. [redacted] S[redacted], na které je poukazováno obžalobou, je třeba sdělit, že tento svědek byl na oddílu krátce, v podstatě si nic nevybavil, naopak svědek [redacted] J[redacted], vyhodnotil obžalovaného D[redacted] opačně s tím, že byl kázeňsky trestán a odmítal testování na omamné a psychotropní látky. Prvý soud vycházel z výpovědi poškozeného a výše uvedených svědků a přesvědčivě odůvodnil, proč jim uvěřil a v

čem je nelogická a rozporná výpověď obžalovaného. Jak již konstatoval okresní soud, v projednávaném skutku nejsou pochybnosti o tom, že obžalovaný D[redacted] s obž. V[redacted] D[redacted] (spolu s odděleně stíhanými obžalovanými H[redacted], D[redacted], P[redacted]) poškozeného k uvedeným činnostem pod pohrůžkou násilí nutili, jak je podrobně popsáno v důvodech napadeného rozsudku, jejich výpovědi se rozcházejí (viz bod 14 -15 rozsudku). Nebylo zjištěno, že by poškozený K[redacted] měl zájem obžalovaného křivě obvinit, ani to, že by on nebo svědek H[redacted] vypovídali nepravdivě. Okresní soud se pak zabýval obsahem jednotlivých výpovědí a lze se s ním ztotožnit.

9. Pokud tedy okresní soud dospěl k závěru, že jím popsané a zhodnocené důkazy v bodě II./2 tvoří ucelený řetězec, směřující jednoznačně k závěru o vině obžalovaného, včetně vyžadovaného úmyslného zavinění stíhaných trestných činů, nelze tomuto postupu nic vytknout. Obžalovaný D[redacted] sice popřel, že by poškozeného K[redacted] k čemukoliv nutil a bagatelizoval nadávky, které zazněly s tím, že to je běžná vězeňská komunikace, ale s ohledem na rozsah dokazování a povahu ostatních okresním soudem provedených důkazů nebylo možno jeho obhajobě uvěřit, neboť jeho vina spolehlivě prokázána důkazy, které okresní soud popsal v odůvodnění napadeného rozsudku, aniž by se při tomto uchýlil k deformacím, dezinterpretacím či aniž by pominul důkazy svědčící jak v neprospěch, tak i ve prospěch obžalovaného.

10. Krajský soud se tedy mohl zcela ztotožnit se závěry soudu okresního a k argumentům rozvedeným obžalovaným v podaném odvolání může toliko uvést, že jede jen o opakování obhajoby, kterou uplatnil již v řízení před okresním soudem. Krajský soud zdůrazňuje, že hodnocení provedených důkazů je výsostným právem okresního soudu a odvolací soud může do tohoto procesu zasáhnout jen tehdy, pokud procesní soud důkazy hodnotí v rozporu s jejich obsahem, logicky vadně, či vychází z důkazů, které byly pořízeny nezákonným způsobem. Jestliže však jsou zákonně provedené důkazy hodnoceny řádně a soud se náležitě vypořádá s obhajobou obžalovaného, jak je tomu v přezkoumávané věci, nemůže odvolací soud do takového postupu okresního soudu nikterak zasáhnout. Proto je-li okresním soudem důkazní situace hodnocena tak, že vychází z výpovědi poškozeného a výpovědi svědků H[redacted], V[redacted] H[redacted], kdy tyto důkazy okresní soud hodnotil i v kontextu obsahu výpovědi obžalovaných D[redacted] D[redacted], H[redacted], P[redacted], D[redacted] a provedených listinných důkazů, a které tak ve svém souhrnu spolehlivě usvědčují obžalovaného, nelze mu vytýkat, že dospěl k závěru o vině obžalovaného v jím popsaném rozsahu žalované trestné činnosti.

11. Ani právní hodnocení učiněné okresním soudem ve vztahu k zjištěnému skutkovému ději nebylo krajským soudem shledáno vadným, když není pochyb o tom, že v bodě II./2 obžalovaní D[redacted] a D[redacted] (spolu s odděleně stíhanými H[redacted] D[redacted] P[redacted]) jiného násilím nutili, aby něco konal a takový čin spáchali nejméně se dvěma osobami, je tedy na místě jednání kvalifikovat jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a dále veřejně hanobili některou rasu a čin spáchali nejméně se dvěma osobami, tak je na místě právní kvalifikace přečinem hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Lze tedy shrnout, že výrok okresního soudu o vině obžalovaného jím uvedenými trestnými činy je bez vad, neboť na podkladě řádně provedeného dokazování není pochyb o tom, že se ve výroku napadeného rozsudku popsaný skutek stal, má všechny znaky uvedených trestných činů, nejsou pochybnosti o pachatelství obžalovaného, stejně jako o jeho příčetnosti, přičemž trestnost činu dosud nezanikla.

12. K výroku o vině přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku v bodě IV.:
V této části soud prvého stupně sice provedl podle procesních předpisů důkazy v rozsahu, který byl způsobilý ke zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jeho hodnocení provedených důkazů však postrádá vyrovnání se se všemi provedenými důkazy způsobem předpokládaným v ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, jak důvodně namítá odvolatel. I když hodnocení důkazů je výsadním právem nalézacího soudu, neboť ten důkazy

provádí, jeho závěry musí být v souladu se zásadami formální logiky, musí se vypořádat se všemi skutečnostmi, které jsou pro rozhodnutí významné, a zvažovat všechny souvislosti, což se v daném případě bezezbytku nestalo.

13. Je nesporné, že v období od konce měsíce srpna roku 2022 do 3. 10. 2022 svědek O[redacted] K[redacted] ročník[redacted], kontaktoval svoji matku, kterou požádal, aby na číslo účtu[redacted] majitel účtu E[redacted] D[redacted], které mu předal obžalovaný M[redacted] D[redacted] zaslala částku ve výši 2 000 Kč, kdy tuto částku dne 13. 9. 2022 matka poškozeného zaslala, a následně za týden opět obžalovaný M[redacted] D[redacted] požadoval po poškozeném zaslání finanční částky ve výši 1 500 Kč, kdy poškozený znovu kontaktoval svoji matku, aby znovu zaslala finanční částku ve výši 1 500 Kč na výše uvedené číslo účtu, a jeho matka skutečně na tento účet finanční prostředky zaslala. Nicméně pokud prvý soud považuje výpověď poškozeného K[redacted] za věrohodnou, tak se musí důsledně vypořádat s námitkami obhajoby, které zazněly již v průběhu hlavního líčení 13.ledna 2025 ohledně toho, proč poškozený K[redacted] vypovídal k tomuto skutku odlišně než v přípravném řízení, pokud se týká fyzického napadení-facky ze strany obžalovaného D[redacted]. Prvý soud nepostupoval důsledně ve smyslu ustanovení § 212 trestního řádu, ačkoliv na to byl obhajobou upozorňován a je třeba konstatovat, že úvahy a závěry prvého soudu, ke kterým dospěl, nejsou plně vyčerpávající, neboť se nevypořádávají s těmito významnými skutečnostmi.

14. Předně je třeba uvést, že důkazní situace v dané trestní věci je s ohledem na obsah výpovědi poškozeného i vzhledem k délce doby, která uplynula od spáchání skutku a k tomu, že poškozený chce na vytrpěné příkoří zapomenout, nesnadná, proto při hodnocení procesně použitelných důkazů musí být věnována mimořádná pozornost usvědčujících důkazů, tedy výpovědi poškozeného tak, aby v důkazním řízení bylo dosaženo praktické jistoty o existenci skutkových okolností. Jak je již uvedeno výše, ačkoliv soud prvého stupně věnoval výpovědi poškozeného i obhajobě obžalovaného pozornost, je třeba souhlasit s odvolatelem, že důvody, pro které výpověď poškozeného i v tomto bodě považoval za věrohodnou a dostatečnou k vyvrácení tvrzení obžalovaného, nelze zatím plně akceptovat. Soud prvého stupně nevysvětlil, proč považuje výpověď svědka K[redacted] za věrohodnou, když poškozený v přípravném řízení 2x, uvedl, že po něm obžalovaný D[redacted] žádné finanční prostředky nežádal a nevyvíjel žádný nátlak v souvislosti s penězi, ale v hlavním líčení tvrdil, že dostal od obžalovaného jednou facku a že po něm obžalovaný finanční prostředky chtěl. Pokud se jedná o jediný přímý usvědčující důkaz, je nutno skutečně velmi pečlivě zvažovat, zda se jedná o důkaz natolik spolehlivý, aby byl dostatečný k vyvrácení obhajoby obžalovaného, jak to předpokládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Za tohoto stavu proto nezbylo, než napadený rozsudek ve výroku o vině přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu zrušit a v rozsahu zrušení věc podle § 259 odst. 1 trestního řádu vrátit věc soudu prvého stupně k novému projednání a rozhodnutí. Jeho úkolem bude znovu vyslechnout poškozeného Kováře a důsledně aplikovat postup § 212 trestního řádu a následně v souladu s § 2 odst. 6 trestního řádu zhodnotit všechny provedené důkazy, vyrovnat se přitom náležitě se všemi skutečnostmi důležitými pro své rozhodnutí a vyvarovat se nedostatků shora uvedených. Jen tímto způsobem bude možno dospět ke skutkovým závěrům, které mají dostatečnou oporu v provedených důkazech, a tyto posléze v souladu se zákonem právně kvalifikovat.

15. Vzhledem ke zrušení výroku o vině přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku v bodě IV. ohledně obžalovaného D[redacted] však musel odvolací soud současně zrušit i výrok o trestu, neboť i za tento přečin byl obžalovanému trest uložen. Odvolacímu soudu nebránila žádná zákonná překážka neuložit obžalovanému nový trest za nezrušený zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a přečin hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterými byl uznán vinným v bodě II./2 výroku o vině napadeného rozsudku. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměry byl odvolací soud veden stejnými úvahami jako soud prvého stupně, který důvodně volil

nepodmíněný trest odnětí svobody, a to jako souhrnný trest za jednání, jehož se dopustil, neboť toto je v souběhu s přečiny křivého obvinění podle § 345 odst. 1 tr. zákoníku, za nějž byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Kladně 6. 4. 2023, sp. zn. 2 T 155/2022 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2023, sp. zn 13 To 161/2023, který nabyl právní moci dne 19. 9. 2023 a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku, za nějž byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Příbrami 25.4.2024, sp. zn. 15 T 56/2023, který nabyl právní moci dne 27. 6. 2024, podle nejpřísněji trestného činu dle § 175 odst. 2 tr. zákoníku, kde je ohrožen trestem v rozmezí od dvou do osmi let, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, tedy mírně nad spodní hranici zákonné trestní sazby, a to s ohledem na podíl obžalovaného na protiprávním jednání, na časový odstup od jeho spáchání, kdy přihlédl k tomu, že obžalovanému je trest ukládán za celkem 4 trestné činy, spáchaných více útoky. Pro výkon trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovaný je osobou s celkem 12 záznamy v rejstříku trestů, u kterého absentují polehčující okolnosti, a naopak vystupují okolnosti přitěžující, včetně té, že se jednání dopouštěl ve výkonu trestu odnětí svobody, který by měl na něj výchovně působit, a ne mu umožnit páchání další trestné činnosti. Zároveň byly jako zákonný důsledek ukládání souhrnného trestu zrušeny výroky o trestech z rozsudku Okresního soudu v Kladně 6.4.2023, sp. zn. 2 T 155/2022 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2023, sp. zn 13 To 161/2023, a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zák., za nějž byl odsouzen rozsudku Okresního soudu v Příbrami 25.4.2024, sp. zn. 15 T 56/2023, jakož další na tento výrok obsahuje navazující rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

16. Odvolací soud přezkoumal následně napadený výrok o trestu ohledně obžalovaného V[redacted] D[redacted], a přitom dospěl k závěru, že výhrady vznesené státním zástupcem proti výměře uloženého trestu jsou naprosto oprávněné, vycházející u obsahu provedených důkazů, a to především ze zjištění k možnostem výchovného působení trestu, který je třeba obžalovanému D[redacted] za spáchanou trestnou činnost uložit, neboť se jedná o úmyslné jednání. Postup prvého soudu při ukládání trestu, resp. určení jeho výše neodpovídá obecným zásadám stanoveným při ukládání trestů podle § 39 a násl. trestního zákoníku, což ve svém důsledku vedlo k tomu, že obžalovanému D[redacted] byl uložen trest, který je možno označit jako nepřiměřený, v konkrétním případě jak nepřiměřeně mírný, jak naprosto důvodně namítá ve svém odvolání státní zástupce. Obžalovaný má v opisu rejstříku trestů čtrnáct záznamů a není možné přehlédnout, že je mu ukládán souhrnný trest za jeden zločin a šest přečinů. Obžalovanému nesvědčí žádná polehčující okolnost, naopak jsou tu okolnosti přitěžující spočívající v tom, že je osobou výrazně kriminálně narušenou, která nemá nad svým jednáním žádný náhled, neprojevuje lítost. Navíc díky jeho přispění působením fyzického násilí mohlo k trestné činnosti docházet. Společenská škodlivost jednání obžalovaného je velmi vysoká. Páchal trestnou činnost s dalšími osobami. Při stanovení výměry je třeba zohlednit jak všechny zmiňované okolnosti spáchaných skutků a z toho vyplývající závažnost takového protiprávního jednání, tak i možnosti nápravy obžalovaného, když mu podle nejpřísnějšího ze sbíhajících se trestných činů (ust. § 175 odst. 2 trestního zákoníku), kde je ohrožen trestem v rozmezí od dvou do osmi let, uložil trest spojený s přímým výkonem, ale pouze ve výměře třiceti měsíců, který je právě třeba považovat za nepřiměřeně mírný.

17. Pokud jde o obžalovaného D[redacted] soud I. stupně správně ukládal souhrnný trest za jednání, jehož se dopustil, neboť toto je v souběhu s přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) trestního zákoníku, pro který byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2022, sp. zn. 2 T 116/2022, ve kterém mu byl za předcházející trestnou činnost uložen trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců s přímým výkonem, v rámci stávajícího řízení tak soud I. stupně navýšil souhrnný trest o 27 měsíců, na výměru třiceti měsíců. Takové navýšení pokládá soud II. stupně za nepřiměřené a rozhodně

neodpovídající závažnosti jednání obžalovaného, výše uvedenému souběhu trestné činnosti by odpovídal trest poměrně přísnější, než jen při spodní hranici zákonné sazby, kterou je obžalovaný ohrožován v rozmezí od dvou do osmi let. Státní zástupce v podaném odvolání právem poukazuje na míru jeho kriminálního narušení, k nebezpečí, které pro společnost nadále představuje, k rozsahu jeho trestné činnosti, a k tomu, že tuto páchal v rámci výkonu trestu odnětí svobody.

18. Z výše uvedených důvodů proto krajský soud shledal, že se státní zástupce důvodně dožaduje uložení přísnějšího trestu, než které zvolil okresní soud, a v souladu se zákonem namítá, že uložený trest je nepřiměřeně mírný. Uvedené zjištění tak krajskému soudu umožnilo, aby ve smyslu ust. § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu mohl do tohoto výroku zasáhnout, čímž tak vyhověl odvolání státního zástupce, který podal odvolání v neprospěch obžalovaného V[redacted] D[redacted], když se dožadoval u přísnějšího potrestání. Krajský soud proto napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a sám podle § 259 odst. 1, 3 trestního řádu nově rozhodl tak, že s přihlédnutím k již zmíněným skutečnostem, při nezměněném výroku o vině, obžalovanému D[redacted] nově uložil podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody, který vyměřil ještě pod polovinou zákonné trestní sazby, která činí pět let, tedy v trvání 48 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, kam dle obecných ustanovení trestního zákoníku náleží.

19. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 18. 10. 2022, sp. zn. 2 T 116/2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Proti tomuto usnesení lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by bylo takto označeno.

Praha 11. června 2026

JUDr. Renata Humpová v. r.
předsedkyně senátu

Jana Kulhavá
Digitálně podepsal Jana Kulhavá
Datum: 2026.06.17 09:39:53 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulhavá